

בשנת הקודש וינצאו שנה חדשה את ישראל מאד
אל יזכר אל בית ראשונים ויקם צאנץ נטנס ומישראל
חכמים ומשפיעים ויזכרו את חסדו בארץ חפזיה שנים כדור
ונדונו השם במחוקק הברך היא התורה והפרייה הם
שבו ישראל הויעצו בארץ יהודה ויגדו בארץ דמשק
אשר קרא אל את כולם שרוע כי ידדשוהו ולא הישבה
פארם בני אדם והמחוקק הוא דוד ש התורה אשר
אמר וישעה מויעא כלו למעשהו ונדונו השם הם
הבאים לכרות את הברך במחוקקות אשר חקק המחוקק
להתהלך במה בכל קץ חדש וזוהם לאושיהו עי עמי
ידה חזקה באחריות חוכמים וכל אשר חונאו בסת
לפניו בוא אל המקדש להאר מזכרו חנם ויהי מפגרו
היהל את אשר אמר אל מי בכם יסם דלתו ולא יצאין מבחו
חנם אם לאו שמרו לעשות כפדוש התורה לקץ הרעע ולהבו
בבני ישראל ולהנדר מחון הדישעה הטמא בדר ובחרט
ובחון המקדש ולצול את שגור עמו לחות ארץ ת שלום
ואת יתומים ורעותו ולהנהיג לבן הטמא לפגור ולהודיעין
הקודש להויל ולשמור אהיהם השבת כפדושיה ואת המועדות
באת וים התענות כמעט בארץ חפזיה בארץ דמשק
ואהיה את הקודש כפדושיהם לאהוב איש את אחיו
כמה ויהיה קודש עי ואהיה וי